

(อ.ม.๔๙)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. อธ. ๑๒/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. อธ. ๑๒/๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกา

วันที่ ๑๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายไชยวัฒน์ แย้มนาค	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้อง	อุทธรณ์คดค้าน	คำพิพากษาศาลมฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำเนินการเมือง	ลงวันที่ ๑๑	เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์	รับวันที่ ๒๐	เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำเนินการเมือง ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้นกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็น

เวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี วาระที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี วาระที่ ๒ ขอให้เพิกถอนสิทธิอิสเม็ครับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา และให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์คำร้องประกอบกับเอกสารตามคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ และยังดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหา�ืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ได้แก่ เงินให้กู้ยืม จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้แสดงที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์รวมของคู่สมรส ได้แก่ ที่ดิน โฉนดเลขที่ ๑๙๒๔ ตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และที่ดิน โฉนดเลขที่ ๕๘๕๔๙ ตำบลบางแพ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี กรณีพ้นจากตำแหน่ง ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สิน ได้แก่ เงินให้กู้ยืม จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๒๔ ตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่เป็นกรรมสิทธิ์รวมของคู่สมรส อาชุรปีนกึงอัตโนมัติ ๒ กระบอก หนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงที่ดินไม่ถูกต้องและไม่มีอยู่จริง คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๐๗๓ ตำบลบางรักน้อย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๔๕๔ ตำบลบางแพร ก อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่เป็นกรรมสิทธิ์รวมของคู่สมรส กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ได้แก่ เงินให้กู้ยืม จำนวน ๑,๒๖๑,๒๕๐ บาท จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวม ๓ ราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๙๒๔ ตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่เป็นกรรมสิทธิ์รวมของคู่สมรส หนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงที่ดินไม่ถูกต้องและไม่มีอยู่จริง คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๐๗๓ ตำบลบางรักน้อย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๔๕๔ ตำบลบางแพร ก อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ที่เป็นกรรมสิทธิ์รวมของคู่สมรส และไม่แสดงทรัพย์สินอื่นซึ่งมีมูลค่าของทรัพย์สินรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ในส่วนการจะใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี วาระที่ ๑ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๘ (๕) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม คู่ความไม่อุทธรณ์จึงเป็นอันยุติ สำหรับความผิดส่วนอาญาในกรณีอื่น ข้อเท็จจริงยุติตามคำร้องว่า ขาดอาญาความแล้ว

- ๔ -

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า มาตรการบังคับทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ สามารถนำมำบังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาในกรณีดีส่วนอาญาด้อยความได้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า การเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง เป็นมาตรการหลักที่แยกจากมาตรการทางอาญา จึงมิใช่เป็นเพียงโทษอุปรณ์หรือโทษข้างเคียงของโทษทางอาญา แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง เป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด จึงต้องนำมำบังคับแก่คดีนี้ การลงโทษตามมาตรการบังคับทางการเมืองไม่ใช่การลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙ กรณีจึงไม่อาจนำเอาบทบัญญัติเรื่องอายุความมาใช้บังคับกับมาตรการทางการเมืองได้ คดีของผู้ร้องจึงไม่มีอายุความ เห็นว่า การให้ผู้ต้องคำพิพากษาพ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๕ วรรคสาม และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ หรือการให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งและห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ถือเป็นมาตรการบังคับหรือจำกัดสิทธิทางการเมืองอันสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา โดยศาลจะมีอำนาจบังคับใช้มาตรการดังกล่าวได้ก็

ต่อเมื่อเป็นกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาวินิจฉัยข้อหาด้วนั้นจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินภายในเวลาที่กำหนด หรือจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอัน เป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๕ วรรคท้าย ซึ่งเป็นความผิดอาญาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ หรือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙๙ การที่กฎหมายกำหนดให้มาตรการบังคับหรือจำกัดสิทธิทางการเมืองเป็นส่วนหนึ่ง ของคดีอาญาเช่นนี้ จึงไม่อาจแยกออกจากความผิดทางอาญาได้ และเห็นได้ว่ากฎหมายมิได้มีวัตถุประสงค์จะให้มาตรการบังคับหรือจำกัดสิทธิทางการเมืองนี้เป็นมาตรการหลักที่แยกจากโทษทางอาญาดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้างแต่อย่างใด ทั้งหากจะถือว่ามาตรการบังคับหรือจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่มี อาชญากรรมดังที่ผู้ร้องอุทธรณ์แล้ว ก็อาจจะทำให้ระยะเวลาล่วงเลยไปจนยกที่จะหาพยานหลักฐานมา พิสูจน์ได้ตรงต่อความเป็นจริง อีกทั้งการจำกัดสิทธิดังกล่าวเป็นมาตรการเชิงป้องกันการทุจริตจึงต้อง บังคับโดยเร็ว มิฉะนั้นหากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งนั้นไปเกินกว่าห้าปีแล้ว การที่จะใช้มาตรการ บังคับหรือจำกัดสิทธิทางการเมืองด้วยการห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ใน พระครุฑ์การเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่พ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง ย่อมเป็นอันไร้ผลโดย สิ้นเชิงซึ่งไม่น่าจะใช่เจตนาของกฎหมาย ดังนี้ มาตรการบังคับหรือจำกัดสิทธิทางการเมือง ดังกล่าวแม้มิใช้โทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙ ก็ย่อมต้องอยู่ภายใต้หลักทั่วไปของ คดีอาญารวมถึงอยู่ในบังคับอยุ่ความทางอาญา แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ แต่เมื่อคดีส่วน อาญาขาดอยุ่ความไปแล้ว โดยไม่มีการวินิจฉัยข้อเท็จจริงและพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำ

ความผิดตามคำร้องอีกต่อไป สิทธินิภาคตีอาญามาฟ้องยื่นเรื่องและมีผลให้มาตรการบังคับทางการเมืองหรือการจำกัดสิทธิทางการเมืองระงับด้วย กรณีจึงไม่อาจนำมาตรการบังคับทางการเมือง หรือการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ มาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมาันนั้นขوبแล้ว องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่เข้า

พิพากษายืน.

นายอนันต์ วงศ์ประภารัตน์

นายพศวัลล กนกนาก

นายนพนธ ช่วยสกุล

นายประเสริฐ เจริญถาวรโภคาน

นายชัยรัตน์ ศิลาลาย

นายธนาพนธ ชวรุ่ง

นายสมพงษ เหมวิมล

นายเฉลิมชัย ศรีเลิศชัยพานิช

นายชาติชาย โฉมิตรวนถกษ

